

OBRAŻNIK (5) *sb m*

obrażnik (5), [**obrzażnik**].

o jasne; -ra- (3), -rã- (1); -ra- *Murm, KrowObr*; -ra- : -rã- *Mącz* (1:1).

sg *N* obrażnik (4). \diamond *pl G* obrażnik(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Rzeźbiarz, snycerz; statuarius Murm, BartBydg, Mącz; sculptor Mącz* (4) : Statuarius eyn bildfchneyder ader bildgießer. *Obráznik. Murm* 182; *BartBydg* 149b; Statuarius. Szniczerz obrażnik/ który obrázy á słupy rzeże. *Mącz* 412c, 376c; [*ReuchlinBartBydg* E6 ; Statuarius, ein Bildfchnitzer. P. obrzáżnik/ Sznicarz. *Volck* 618, Nnn4].

2. *Człowiek, który okazuje cześć obrazom religijnym (pogardliwie o katoliku)* (1) : Dobrześmy tych wálznych obrażnikow świadomi/ ktorzy choć ná obrázy pátrzą vftháwitznie/ á wždy przed sie/ áni przykázania Bożego/ áni Kredá/ áni Paćierzá nieumieią *KrowObr* 115.

Synonim: 1. snycerz.

Cf 1. OBRAŻNY